

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2016)0128

Pakistan, w szczególności atak w Lahaur

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 kwietnia 2016 r. w sprawie Pakistanu, w szczególności ataku w Lahaur (2016/2644(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Pakistanu,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini z dnia 27 marca 2016 r. w sprawie ataku w Lahaur, w Pakistanie;
- uwzględniając oświadczenie specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka Stavrosa Lambrinidisa z dnia 29 października 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenia sekretarza generalnego ONZ Ban Ki-Moona z dnia 27 marca 2016 r. w sprawie ataku bombowego w Pakistanie oraz z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie ataku na uniwersytet Bacza Chan,
- uwzględniając oświadczenie Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 28 marca 2016 r. w sprawie zamachów terrorystycznych w Lahaur, w Pakistanie,
- uwzględniając sprawozdania specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. wolności religii lub przekonań,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnej sprawozdawczynie ONZ do spraw mniejszości Rity Izsák-Ndiaye z dnia 5 stycznia 2015 r. dotyczące mowy nienawiści i podburzania do nienawiści wobec mniejszości w mediach,
- uwzględniając oświadczenie laureatki Pokojowej Nagrody Nobla i Nagrody im. Sacharowa Malali Yousafzai z dnia 27 marca 2016 r.,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnej sprawozdawczynie ONZ ds. niezawisłości sędziów i prawników Gabrieli Knaul z dnia 4 kwietnia 2013 r. oraz sprawozdanie grupy roboczej ONZ ds. przymusowych lub wymuszonych zaginięć z dnia 26 lutego 2013 r. dotyczące misji w Pakistanie;
- uwzględniając art. 18 Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r.,

- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci, zmienione w dniu 12 kwietnia 2013 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Pakistanu z dnia 20 lipca 2015 r.,
 - uwzględniając przyjęty przez UE i Pakistan pięcioletni plan zaangażowania z marca 2012 r., zawierający takie priorytety jak dobre sprawowanie rządów i dialog na temat praw człowieka, a także ściśle związany z nim drugi dialog strategiczny między UE a Pakistanem z dnia 25 marca 2014 r.,
 - uwzględniając wytyczne UE dotyczące propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2014 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie¹,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 27 marca 2016 r. w wyniku samobójczego zamachu bombowego na placu zabaw w parku Gulszan-e-Iqbal w Lahaur zginęły ponad 73 osoby, a ponad 300 odniosło obrażenia, w tym wiele kobiet i dzieci; mając na uwadze, że do przeprowadzenia zamachu przyznała się islamistyczna grupa terrorystyczna Jamaat-ul-Ahrar, twierdząc, że umyślnie obrała za cel chrześcijan; mając jednak na uwadze, że większość rannych i zabitych to muzułmanie i wszyscy z nich byli Pakistańczykami;
- B. mając na uwadze, że w momencie zamachu terrorystycznego w Islamabadzie odbywały się gwałtowne demonstracje, podczas których zwolennicy Mutmaza Qadriego, skazanego za zabójstwo gubernatora Salmana Taseera, domagali się egzekucji kobiety oskarżonej o bluźnierstwo i skazanej na śmierć Asii Bibi, której bronił gubernator Salman Taseer; mając na uwadze, że po powieszeniu Qadriego w jego pogrzebie uczestniczyły dziesiątki tysięcy osób, czcząc go jak bohatera, a w mediach społecznościowych krążyły zdjęcia; mając na uwadze, że sędzia, który w pierwszej instancji skazał Qadriego, był zmuszony uciec z kraju, gdyż grożono mu śmiercią;
- C. mając na uwadze, że niektóre ugrupowania ekstremistyczne mogą bez przeszkód rozwijać swą ideologię i prowadzić działalność, na przykład niektóre związki studenckie i forum prawników Chatm-e-Nubuwwat, które według doniesień jest siłą sprawczą wzrostu liczby postępowań pod zarzutem bluźnierstwa w sądach pakistańskich oraz występuje przeciwko jakimkolwiek próbom reformy odpowiednich przepisów przez ustawodawcę;
- D. mając na uwadze, że chrześcijanom i innym mniejszościom grożą nie tylko prześladowania ze strony ekstremistów, ale również dyskryminacja prawna, w szczególności na podstawie pakistańskich przepisów dotyczących bluźnierstwa, które są dyskryminujące i powszechnie nadużywane przez osoby kierujące się motywami

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0470.

osobistymi lub politycznymi; mając na uwadze, że na podstawie tych przepisów nadal przedstawia się zarzuty również muzułmanom;

- E. mając na uwadze, że od lat terroryzm i ekstremizm islamski są tragiczne w skutkach dla narodu pakistańskiego, w szczególności dla mniejszości religijnych, kobiet i dzieci; mając na uwadze, że od przyjęcia przez Parlament w dniu 15 stycznia 2015 r. ostatniej rezolucji w sprawie Pakistanu¹, w sytuacji obowiązywania dyskryminujących przepisów i niedostatecznego egzekwowania, dokonano kilkudziesięciu nowych terrorystycznych i brutalnych ataków przeciwko mniejszościom religijnym;
- F. mając na uwadze, że szereg grup terrorystycznych w Pakistanie obiera za cel takie mniejszości religijne jak: ahmadyci, chrześcijanie, szyici, hinduiści, a także sunnici o odmiennych poglądach; mając na uwadze, że w rocznym raporcie za rok 2015 pakistańska komisja ds. praw człowieka zauważyła, iż w większości przypadków sprawcy pozostają bezkarni;
- G. mając na uwadze doniesienia, że grupy ekstremistyczne nadal wykorzystują dzieci do samobójczych zamachów bombowych; mając na uwadze, że rządowi nie udało się uchwalić przepisów ustanawiających krajową komisję ds. praw dziecka, która byłaby niezależnym organem mającym chronić i egzekwować prawa dzieci;
- H. mając na uwadze, że po masakrze w szkole, jakiej dopuścili się talibscy rebelianci w grudniu 2014 r., rząd Pakistanu wprowadził ponownie po sześciomiesięcznym moratorium karę śmierci, początkowo jedynie za działalność terrorystyczną, ale później również za wszystkie przestępstwa zagrożone karą śmierci; mając na uwadze, że do końca 2015 r. w Pakistanie wykonano 326 egzekucji – najwięcej kiedykolwiek odnotowanych – co stawia Pakistan na trzecim miejscu w świecie;
- I. mając na uwadze, że skutkiem walk między pakistańskim wojskiem i pozapaństwowymi ugrupowaniami zbrojnymi jest ponad milion osób wewnętrznie przesiedlonych;
- J. mając na uwadze, że kobiety z pakistańskich mniejszości religijnych są porywane, zmuszane do małżeństwa i do przejścia na islam, a zjawisko to jest powszechnie ignorowane przez policję i władze cywilne;
- K. mając na uwadze, że Pakistan odgrywa istotną rolę we wspieraniu stabilności w Azji Południowej i dlatego powinien służyć przykładem, dbając o praworządność i chroniąc prawa człowieka;
- L. mając na uwadze, że UE jest nadal w pełni zdecydowana kontynuować dialog i współpracę z Pakistanem w ramach pięcioletniego planu zaangażowania;
 - 1. jest głęboko wstrząśnięty atakiem, jakiego dokonano w dniu 27 marca 2016 r. w Lahaur i zdecydowanie potępia takie bezsensowne akty przemocy wobec tak wielu niewinnych ludzi;
 - 2. głęboko współczuje i składa kondolencje rodzinom ofiar oraz wyraża solidarność z narodem i rządem Pakistanu;

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0007.

3. podkreśla, że absolutnie konieczne jest postawienie sprawców ataku w Lahaur przed sądem; wzywa władze Pakistanu, w szczególności władze lokalne i regionalne, by zadbały o skuteczne zbadanie i osądzenie tych aktów;
4. wyraża głębokie zaniepokojenie systematycznym i poważnym naruszeniem wolności religii i przekonań w Pakistanie; podkreśla znaczenie, jakie ma poszanowanie praw podstawowych wszystkich mniejszości religijnych i etnicznych mieszkających w Pakistanie, tak by nadal mogły one żyć w warunkach godności, równości i bezpieczeństwa oraz z całkowitą swobodą praktykować swoją religię bez żadnego przymusu, dyskryminacji, zastraszania lub nękania, zgodnie z fundamentalnymi zasadami Pakistanu;
5. z zadowoleniem przyjmuje reformatorskie inicjatywy rządu, np. ustawę o penalizacji małżeństw dzieci, ustawę o ochronie kobiet przed przemocą i napastowaniem, odblokowanie portalu YouTube, decyzję dotyczącą uznania świąt Holi, Diwali i Wielkanocy za dni świąteczne mniejszości religijnych, a także osobiste wysiłki premiera Nawaza Sharifa, by wziąć udział w hinduskich obchodach uroczystości religijnych; apeluje do rządu o dalsze zintensyfikowanie wysiłków na rzecz propagowania wśród obywateli postaw sprzyjających mniejszościom i odmiennym poglądom; przypomina w tym kontekście krajowy plan działania, obiecowane i pilnie potrzebne reformy madras, a zwłaszcza działania rządu służące zwalczaniu mowy nienawiści oraz dotychczas niezrealizowaną reformę policji i wymiaru sprawiedliwości; zwraca uwagę, że w przyszłości należy podejmować bardziej ambitne środki, zwłaszcza w zakresie kształcenia (usuwanie z programów nauczania i podręczników treści rodzące niechęć i uprzedzenia), a także w zakresie ścigania osób podlegających do przemocy;
6. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie rządu pakistańskiego do zwalczania zagrożenia związanego z ekstremizmem religijnym; zachęca do nieustannego dialogu między UE i jej państwami członkowskimi a Pakistanem dotyczącego zapewniania ochrony i promowania praw człowieka, zwłaszcza w odniesieniu do ich wysiłków służących zwalczaniu terroryzmu oraz przez wdrażanie przepisów w dziedzinie bezpieczeństwa;
7. uważa, że mimo iż operacja wojskowa zapowiedziana w regionie Pendżabu jest kluczowa w walce z terroryzmem, równie istotne znaczenie ma zwycięstwo w ideologicznej walce z ekstremizmem, które zagwarantuje, że Pakistan stanie się w przyszłości krajem tolerancyjnym i postępowym;
8. wzywa władze Pakistanu do walki z wykluczeniem społecznym i gospodarczym, obejmującym także przeważającą większość chrześcijan oraz inne mniejszości religijne, które znajdują się w niezwykle trudnej sytuacji;
9. wyraża zaniepokojenie, że w Pakistanie wciąż stosuje się prawo dotyczące bluźnierstwa i uważa, że powoduje ono eskalację nietolerancji religijnej; domaga się zatem, aby rząd pakistański dokonał przeglądu tego prawa oraz jego stosowania; apeluje do władz o niezwłoczne wydanie rzetelnych wyroków w sprawach dotyczących bluźnierstwa; zwraca przede wszystkim uwagę na sprawę Asii Bibi i zdecydowanie zachęca Sąd Najwyższy do wydania decyzji w tej sprawie;
10. wzywa władze Pakistanu do zagwarantowania niezawisłości sądów, rządów prawa i uczciwego procesu w zgodzie z międzynarodowymi normami w zakresie postępowań

sądowych; ponadto apeluje do władz Pakistanu o zapewnienie właściwej ochrony wszystkim osobom objętym postępowaniem w sprawach o bluźnierstwo, zwłaszcza przedstawicielom zawodu prawniczego w kraju, a także zapewnienie ochrony przed samosądem dla oskarżonych, świadków, rodzin i społeczności, w tym osób uniewinnionych, które nie mogą powrócić do swoich domów; wzywa rząd pakistański do zapewnienia ofiarom ukierunkowanej przemocy i prześladowań dostępności odpowiednich środków prawnych i innych środków odwoławczych obowiązujących na mocy międzynarodowego prawa humanitarnego;

11. przypomina o swoim stałym sprzeciwie wobec kary śmierci niezależnie od okoliczności; z poważnym zaniepokojeniem odnotowuje dramatyczny wzrost liczby wyroków śmierci w Pakistanie, w tym – co godne pożałowania – nakładanych na dzieci, które dopuściły się czynów karalnych, i domaga się przywrócenia moratorium na wykonywanie kary śmierci z myślą o jej zniesieniu w Pakistanie;
12. podkreśla, że w walce z terroryzmem i ekstremizmem religijnym kluczowe znaczenie ma wyeliminowanie głównych przyczyn przez przeciwdziałanie ubóstwu, zapewnienie tolerancji religijnej i wolności wyznania, a także zagwarantowanie dzieciom, zwłaszcza dziewczętom, prawa do kształcenia oraz bezpiecznego dostępu do niego;
13. wzywa rząd Pakistanu, by wystosował otwarte zaproszenie dla specjalnych sprawozdawców ONZ, zwłaszcza specjalnego sprawozdawcy ds. promocji oraz ochrony praw człowieka i podstawowych wolności podczas zwalczania terroryzmu, specjalnego sprawozdawcy ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji oraz specjalnego sprawozdawcy ds. wolności religii lub przekonań, a także by wszelkimi sposobami wspierał prace Krajowej Komisji Praw Człowieka;
14. wzywa rząd pakistański do podjęcia niezbędnych środków na rzecz zapewnienia odpowiedniej ochrony placówek oświatowych, ośrodków rekreacyjnych i punktów zgromadzeń mniejszości w obszarach zagrożonych i naznaczonych konfliktem, a także do zminimalizowania ryzyka ponownego wystąpienia podobnych przypadków naruszania i łamania praw człowieka;
15. zachęca wszystkie podmioty regionalne do znacznego zwiększenia współpracy na rzecz zwalczania terroryzmu; potwierdza znaczenie bezwarunkowego międzynarodowego zaangażowania w walkę z terroryzmem, w tym zaniechania udzielania jakiegokolwiek wsparcia finansowego dla sieci terrorystycznych, a także walki z indoktrynacją ideologiczną podsycającą ekstremizm i terroryzm;
16. z zadowoleniem przyjmuje ratyfikację przez Pakistan Konwencji o prawach dziecka i popiera działania podjęte przez pakistańskie władze na rzecz poszanowania praw dziecka; domaga się, by Pakistan ratyfikował Protokół fakultatywny do Konwencji o prawach dziecka w sprawie angażowania dzieci w konflikty zbrojne, a także ustanowił krajową komisję ds. praw dziecka;
17. wzywa Komisję, wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Federikę Mogherini, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych i Radę do pełnej współpracy z rządem Pakistanu na rzecz zwalczania zagrożeń, jakie niesie ze sobą terroryzm, oraz do dalszego wspierania rządu i narodu pakistańskiego w ich ciągłych wysiłkach na rzecz wyeliminowania tego zjawiska; domaga się, by wiceprzewodnicząca Komisji / wysoka przedstawiciel Federica Mogherini regularnie informowała Parlament o postępach w

tych wzajemnych wysiłkach;

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ, prezydencji w Radzie Bezpieczeństwa ONZ, Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców oraz rządowi i parlamentowi Pakistanu.